

Mõnda lõppetas wallelik juttu, ja kuuningas ütles: Teie peate mul isse teejuhiks kasa tulles, kudda muido senna oskan? Ma ollen kül mõnda Lätti-maast kuulnud, ka Kura- ja Vittuse-maa nimi, Larto- ning Tarapait mul mõnikord kõrwa kostnud, agga Narrika-põesas ja Tõlparro-allikas on mul alles teadmata; kas ehk ollete jälle wasset mulle luiskanud? — Reinowadder kostis: „Wai ma teid kaugele juhatastin? Olleksin teid Inglis- ehk Turgi-maale otsima läkkitanud, siis wõiksite kahewahhel olla. Miks pärrast teie ni usmata ollete? Kõik mis tunnistastin on tõest liggimail Lätti-maal leida. Kõõsiige koggokonnas ähhe ehk teise ellaja käest, kas nemad nimetud kohtasi ei tunne?“ Seal kutsuti jänes Argpüks kuuninga ette, kes kui awa leht wab- bisedes senna astus. Reinowadder üidis: „Ustuge julgest liggemale, teie peate kuuningale wandega tun- nistama, kas teate kus Narrika põesas ja Tõlparro allikas on? Jänes kostis: Tean kül; need kohhad on sures litwa nõmmes, Tõlparro-allikas seisab Nar- rika-põesa liggimail. Narrikast kutsutakse sedda kaddaka põesast, kus wafial ael oinas Kohhekella issa sallamahi klubbimarhi rahha teggi kunni tedda kinni wõeti ja Mia turrul kaaki pandi. Ollen seal paljogi külma ja nälga kannatanud, kui mõnekorra karjakoera Krantsi eest senna pakko putkasin. Rei- nowadder ütles Argpüksile: „Teie wõite ärraminna; kuuninga issand on teie teejuhhatamisega rahhul. —

Armas Reinowadder! ütles kuuningas lahke sõnaga: ärge pange pahhaks kui äkkilisel meel teie juttu ei uskund, ja tulge mulle isse teejuhiks kasa. Kawal rebbane wastas: „Wägga õnnelik olleksin, kui mul wõimalik olleks tänä teiega seltsis Lätti-maale minna; agga ei tohhi sedda teha. Ubbenedes pean teile tunnistama, kudda üksford paasto ael ekssin ja se- läbbi firriko nuhtluse alla langesin, et mind koggo- dusest wälja lükkati. Omme enne walget tahtsin Ku- salusse minna, kirja ning muud patto andeks palluma. Jõuan sealt wabbandatud taggasi, siis tohhi julgest teie kõrwas kõndida. Tahhaksin tänä sedda teha, wõiksid mõningad lorriseda: mis pörane luggu se on, meie kuuninga issand peab Reinowadderiga sõb- rust, sedda isse ilja aea eest surma mõistis, ja kes pealegi firriko wande al seisab. — Teie näte, armo- line kuuningas, mõnusam on kui tänä teine teisest lahume.“ — Tõssi kül! ütles kuuningas: mul ei tulnud sedda meele. Sõbrus piddamine teiega ei lähhe mul enne forda kunni ennast firriko nuhtluse alt ollete peastnud. Jänes ehk mõni mu ustaw mees wõib mulle teejuhiks tulla. Ma annan teile armolikkult lubba, ommiko warra teele minna. Laewas sago teie wagga teekäiki iggapiddi õnnis- tama, ja aitko teid meeleparrandusele!